

**ПОСТІЙНО ДІЮЧИЙ ТРЕТЕЙСЬКИЙ СУД  
ПРИ ТОВАРНІЙ БІРЖІ „УМТБ”**

**РІШЕННЯ**

\_\_\_\_\_ 20\_\_ року

Справа № \_\_\_\_\_

**за позовом** \_\_\_\_\_ ( \_\_\_\_\_ )  
\_\_\_\_\_ )

**до** \_\_\_\_\_ ( \_\_\_\_\_ )  
\_\_\_\_\_ )

**про** визнання договору недійсним

Голова постійно діючого третейського суду при  
Товарній біржі „УМТБ” \_\_\_\_\_

**Представники сторін:**

**від позивача:** \_\_\_\_\_

**від відповідача:** \_\_\_\_\_, дов. № \_\_\_\_\_ від \_\_\_\_\_

**СУТЬ СПРАВИ:**

Позивачка звернулась до Постійно діючого третейського суду при Товарній біржі „УМТБ” (надалі – Третейський суд) з позовом до відповідача про визнання недійсним договору купівлі-продажу від \_\_\_\_\_ року, посвідченого приватним нотаріусом Дніпропетровського міського нотаріального округу \_\_\_\_\_ за реєстром № \_\_\_\_\_, право на звернення до Третейського суду обґрунтовує угодою про вирішення спору третейським судом від \_\_\_\_\_ р.

Подана позивачкою угода про вирішення спору третейським судом від \_\_\_\_\_ р., укладена в письмовій формі як окрема третейська угода, відповідає вимогам ст. 12 Закону України „Про третейський суд”, іншим законам України.

Повноваження заступника директора відповідача на підписання третейської угоди визначені п.п. 9.12.1 статуту відповідача (а.с. \_\_\_\_).

Підстав для визнання третейської угоди недійсною не вбачається.

Позовна заява не містить вимог, які не можуть бути предметом розгляду у Третейському суді згідно ст. 6 Закону України „Про третейські суди”, або виходять за межі, передбачені третейською угодою.

Третейською угодою погоджено розгляд справи Постійно діючим третейським судом при Товарній біржі „УМТБ”.

Справа є підвідомчою Третейському суду і належить до його компетенції.

Суд має повноваження щодо розгляду справи у межах позовних вимог. Третейська угода не передбачає обмеження повноважень Третейського суду порівняно з Регламентом.

Третейською угодою не передбачено вимоги щодо колегіального розгляду справи судьями Третейського суду, у зв'язку з чим згідно ч.1 ст.11 Регламенту справа розглядається третейським суддею одноосібно.

Згідно ст.11 Регламенту голова Третейського суду \_\_\_\_\_ прийняв справу до свого провадження. Ухвалою від \_\_\_\_\_ сторонам роз'яснено право заявляти відвод складу Третейського суду. Відводів не заявлено.

Про час і місце розгляду справи Третейським судом сторони повідомлені ухвалою від \_\_\_\_\_ р. Ухвала від \_\_\_\_\_ р. одержана позивачкою і представником відповідача.

До Третейського суду з'явилися позивачка та представник відповідача – заступник директора \_\_\_\_\_, який діє згідно п. 9.12.1 статуту та довіреності від \_\_\_\_\_

№ \_\_\_\_\_ (а.с. а.с. \_\_\_\_\_). Позивачка та представник відповідача надали Третейському суду відповідні пояснення.

Розгляд справи проведено у місті Дніпропетровську по вул. Набережній Перемоги, 38.

Під час розгляду справи встановлено.

Позивачка звернулася до Третейського суду з вимогами про визнання недійсним договору купівлі-продажу нерухомого майна – магазину непродовольчих товарів – \_\_\_\_\_ загальною площею \_\_\_\_\_, ганки \_\_\_\_\_ на першому поверсі житлового будинку літ. \_\_\_\_ за адресою: \_\_\_\_\_, посвідченого \_\_\_\_\_ р. приватним нотаріусом Дніпропетровського міського нотаріального округу \_\_\_\_\_ за реєстром № \_\_\_\_\_.

Позовні вимоги обґрунтовує тим, що згідно спірного договору купівлі-продажу придбала вказане майно у відповідача. Під час переговорів, що передували вчиненню правочину, їй було надано договір оперативного лізингу нежитлових приміщень від \_\_\_\_\_ р. № \_\_\_\_\_, згідно якого 670 кв.м. відчужуваних приміщень передано в лізинг Товариству з обмеженою відповідальністю „\_\_\_\_\_”. Як з’ясувалось після укладання спірного договору купівлі-продажу, до договору оперативного лізингу від \_\_\_\_\_ р. № \_\_\_\_\_ було укладено додаткову угоду № \_\_ від \_\_\_\_\_ р., згідно якої площа приміщень, переданих в оперативний лізинг, збільшена до 721,2 кв.м. Таким чином все придбане позивачкою приміщення передано в оперативний лізинг Товариству з обмеженою відповідальністю „\_\_\_\_\_” строком до 30.11.2006 року з правом пролонгації до 30.11.2011 року. Укладаючи спірний договір, позивачка мала на меті використовувати 51,2 кв.м. придбаних приміщень для власної діяльності, і якби знала, що вони також передані в лізинг, від правочину відмовилась би. Позивачка вважає, що спірний договір був укладений під впливом помилки, що має суттєве значення, у зв’язку з чим він підлягає визнанню недійсним.

Відповідач у своєму відзиві на позовну заяву вважає позов безпідставним. Стверджує, що перед укладанням договору купівлі-продажу ознайомив позивачку з усіма обмеженнями щодо використання придбаних приміщень. Згідно п.6 спірного договору покупець (позивачка) оглянув спірне майно і не має будь-яких претензій до продавця (відповідача) щодо якісних характеристик відчужуваного майна. Після укладання договору позивачка підписала акт приймання передачі, в якому підтвердила, що не має претензій до відповідача. Крім того, помилка позивачки стосується лише 51,2 кв. м. придбаних приміщень, в той час як заявлено позов про визнання недійсним договору купівлі-продажу в цілому. В позові просить відмовити.

Розглянувши матеріали справи, заслухавши представників сторін, Третейський суд приходиться до висновку, що позовні вимоги підлягають задоволенню, виходячи з наступного.

Між позивачкою та відповідачем укладено договір купівлі-продажу від \_\_\_\_\_ р., посвідчений приватним нотаріусом Дніпропетровського міського нотаріального округу \_\_\_\_\_, за реєстром № \_\_\_\_\_. За цим договором відповідач продав, а позивачка купила магазин непродовольчих товарів – приміщення \_\_\_\_\_ загальною площею \_\_\_\_\_ кв.м., ганки \_\_\_\_\_ на першому поверсі житлового будинку літ. \_\_\_\_ за адресою: \_\_\_\_\_. Вказане підтверджується договором купівлі-продажу нерухомого майна від \_\_\_\_\_ р., оглянутим в судовому засіданні, та поясненнями сторін (а.с. а.с. \_\_\_\_, \_\_\_\_\_). Договір купівлі-продажу зареєстрований у Державному реєстрі правочинів \_\_\_\_\_ за № \_\_\_\_\_, витяг про реєстрацію № \_\_\_\_\_ (а.с. \_\_\_\_).

Згідно абз. 3 п. 2 договору право власності на вказане у договорі нерухоме майно виникає у покупця (позивачка) з моменту державної реєстрації такого права власності відповідно до вимог діючого законодавства (а.с. \_\_\_\_).

Порядок реєстрації прав власності визначений Законом України „Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень” та Тимчасовим положенням



Згідно п.1.2. договору оперативного лізингу нежитлових приміщень від \_\_\_\_\_ року № \_\_\_\_\_, строк його дії встановлено з 01.12.2001 року по 30.11.2006 року (а.с. \_\_\_\_\_).

Відповідно до додаткової угоди № 2 від \_\_\_\_\_ року до договору оперативного лізингу нежитлових приміщень від \_\_\_\_\_ року № \_\_\_\_\_, Товариство з обмеженою відповідальністю „\_\_\_\_\_” (відповідач) та Товариство з обмеженою відповідальністю „\_\_\_\_\_” погодились внести зміни в договір оперативного лізингу нежитлових приміщень від \_\_\_\_\_ року № \_\_\_\_\_ (а.с.а.с. \_\_\_\_\_). Згідно п.1.1. договору оперативного лізингу нежитлових приміщень від \_\_\_\_\_ року в редакції додаткової угоди від \_\_\_\_\_ року лізингодавець передає в тимчасове платне користування, а лізингоодержувач приймає за двостороннім актом магазин непродовольчих товарів за адресою: \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_ загальною площею 721,2 кв.м. (приміщення \_\_\_\_\_, загальною площею 652,8 кв.м., \_\_\_\_\_ загальною площею 68,4 кв.м., ганок літ. \_\_\_\_\_ на першому поверсі житлового будинку літ. \_\_\_\_\_) (а.с. \_\_\_\_\_).

Строк дії договору залишився без змін.

Як пояснив відповідач, додаткова угода № 2 до договору оперативного лізингу від \_\_\_\_\_ року була укладена у зв'язку зі зміною сторін договору, що відбулась внаслідок придбання відповідачем магазину непродовольчих товарів у попереднього власника. Зазначені обставини не оспоруються позивачкою.

Третейський суд приходить до висновку, що відчужений за договором купівлі-продажу від \_\_\_\_\_ року магазин непродовольчих товарів, переданий в оперативний лізинг Товариству з обмеженою відповідальністю „\_\_\_\_\_”, про що відповідач мав попередити позивачку до укладання договору купівлі-продажу відповідно до вимог ст. 659 Цивільного кодексу України.

Згідно абз.1 п.5 договору купівлі-продажу продавець (відповідач) стверджує, що вказаний магазин товарів (відчужуване майно) особливих властивостей, які можуть бути небезпечними для життя і здоров'я людини не має. На момент укладання договору відчужуваний магазин непродовольчих товарів не перебуває під арештом чи заборонаю, щодо нього не ведуться судові справи, будь-які інші спори, він не заставлений, у податковій заставі не перебуває, відносно нього не укладено договорів з відчуження будь-якої форми, як внесок до статутного фонду юридичних осіб не переданий (а.с. \_\_\_\_\_). Відомостей щодо передачу відчужуваного майна в найом чи лізинг вказаний пункт не містить, відсутні вони і в інших пунктах договору.

Позивачка стверджує, що під час переговорів, які передували вчиненню правочину, їй було надано договір оперативного лізингу нежитлових приміщень від \_\_\_\_\_ р. № \_\_\_\_\_, згідно якого 670 кв.м. відчужених приміщень передано в лізинг Товариству з обмеженою відповідальністю „\_\_\_\_\_”. Зазначені обставини підтверджуються відповідачем.

Третейський суд приходить до висновку, що до укладання спірного договору купівлі-продажу від \_\_\_\_\_ року відповідач повідомив позивачку про права Товариства з обмеженою відповідальністю „\_\_\_\_\_” на лізинг відчужуваних приміщень і надав їй можливість ознайомитися з умовами договору оперативного лізингу нежитлових приміщень від \_\_\_\_\_ року № \_\_\_\_\_.

За твердженнями позивачки їй не надавалась додаткова угода № 2 від \_\_\_\_\_ року до договору оперативного лізингу нежитлових приміщень від \_\_\_\_\_ року № \_\_\_\_\_, якою змінювались умови передачі в лізинг відчужуваного майна. Відповідач проти цього не заперечує, стверджує, що додаткову угоду позивачці не передавав, оскільки вважав ознайомлення позивачки з умовами угоди не обов'язковим.

В матеріалах справи відсутні будь-які докази ознайомлення позивачки з умовами додаткової угоди № 2 від \_\_\_\_\_ року до договору оперативного лізингу нежитлових приміщень від \_\_\_\_\_ року № \_\_\_\_\_.

Третейський суд приходить до висновку, що при укладанні спірного договору купівлі-продажу від \_\_\_\_\_ року позивачка не знала про умови додаткової угоди № 2 від \_\_\_\_\_ року.

\_\_\_\_\_ року до договору оперативного лізингу нежитлових приміщень від \_\_\_\_\_ року № \_\_\_\_\_. Оскільки за вимогами ст. 659 Цивільного кодексу України продавець зобов'язаний попередити покупця про всі права третіх осіб на відчужуване майно, Третейський суд приходиться до висновку, що цей обов'язок передбачає повне ознайомлення покупця з усіма умовами договорів на використання відчужуваного майна, укладених з третіми особами.

Відповідно до ч.1 ст. 229 Цивільного кодексу України якщо особа, яка вчинила правочин, помилилася щодо обставин, які мають істотне значення, такий правочин може бути визнаний судом недійсним. Істотне значення має помилка щодо природи правочину, прав та обов'язків сторін, таких властивостей і якостей речі, які значно знижують її цінність або можливість використання за цільовим призначенням. Помилка щодо мотивів правочину не має істотного значення, крім випадків, встановлених законом.

Відповідно до договору оперативного лізингу нежитлових приміщень від \_\_\_\_\_ року в оперативний лізинг передавалось 670 кв.м. відчужуваного приміщення, згідно додаткової угоди від \_\_\_\_\_ року в оперативний лізинг передано 721,2 кв.м., тобто все відчужуване за договором купівлі-продажу від \_\_\_\_\_ року приміщення.

Строк дії договору оперативного лізингу встановлено до 30.11.2006 року з можливою пролонгацією до 30.11.2011 року.

Приміщення площею 51,2 кв.метрів є достатнім для самостійного використання.

Третейський суд приходиться до висновку, що помилка позивачки щодо її можливості використання для власних потреб 51,2 кв.м. придбаного приміщення в період до 30.11.2006 року, а за певних обставин – і до 30.11.2011 року, підлягає визнанню такою, що має істотне значення.

Укладання договору під впливом помилки, що має істотне значення, є підставою для визнання укладеного договору недійсним за позовом зацікавленої особи.

Третейський суд не приймає до уваги твердження відповідача, що згідно п. 6 договору купівлі-продажу від \_\_\_\_\_ року магазин непродовольчих товарів, що відчужується, візуально оглянутий покупцем (позивачка) до підписання договору. Будь-яких претензій щодо якісних характеристик відчужуваного магазину непродовольчих товарів покупець (позивачка) до продавця (відповідач) не має (а.с. \_\_\_\_). Зазначений пункт стосується підтвердження належного технічного стану відчужуваного майна і не регулює питань можливості використання позивачкою придбаного майна незалежно від третіх осіб.

Так само безпідставним є посилення відповідача на підписаний з позивачкою акт приймання-передачі приміщення, оскільки приміщення дійсно передане позивачці відповідачем вчасно, і з цього приводу будь-яких спорів не виникло.

Не можуть бути взяті до уваги і твердження відповідача, що позивачка має вимагати не визнання договору недійсним, а його розірвання або зменшення ціни.

Відповідно до ч.1 ст. 20 Цивільного кодексу України право на захист особа здійснює на свій розсуд. Третейський суд приходиться до висновку, що наявність у ст. 659 Цивільного кодексу України спеціальних способів правового захисту: права вимагати зниження ціни або розірвання договору, не позбавляє особу прав на використання загальних правових засобів захисту порушених прав, якими, зокрема, є вимоги про визнання правочину недійсним. Крім того, ст. 659 Цивільного кодексу передбачає наслідки не повідомлення покупця про права третіх осіб на відчужуване майно, в той час як відповідач про наявність договору лізингу позивачку повідомив, проте не надав їй повної інформації, що спричинило помилкове сприйняття нею істотних обставин вчинення правочину.

Не можуть бути прийняті до уваги і заперечення відповідача, що позивачка вимагає визнання недійсним договору в цілому, хоча помилялась щодо можливості використання частини придбаних приміщень.

Підставою для визнання правочину недійсним згідно ч.1 ст. 229 Цивільного кодексу України є істотна помилка особи при вчиненні правочину. Тобто вимоги про визнання правочину ґрунтуються на тому, що при відсутності помилкового сприйняття обставин правочину особа відмовилась би від його вчинення. Помилка позивачки щодо неможливості

використання нею 51,2 кв.м. придбаних приміщень на протязі тривалого часу є достатньою для втрати інтересу щодо укладання договору купівлі-продажу в цілому.

Згідно ч.1 ст. 236 Цивільного кодексу України нікчемний правочин або правочин, визнаний судом недійсним, є недійсним з моменту його вчинення.

При таких обставинах Третейський суд приходиться до висновку, що договір купівлі-продажу магазину непродовольчих товарів, посвідчений \_\_\_\_\_ р. приватним нотаріусом Дніпропетровського міського нотаріального округу \_\_\_\_\_ за реєстром № \_\_\_\_\_, підлягає визнанню недійсним з моменту укладання.

Відповідно до ч. 1 ст. 216 Цивільного кодексу України недійсний правочин не створює юридичних наслідків, крім тих, що пов'язані з його недійсністю. У разі недійсності правочину кожна із сторін зобов'язана повернути другій стороні у натурі все, що вона одержала на виконання цього правочину, а в разі неможливості такого повернення, зокрема тоді, коли одержане полягає у користуванні майном, виконаній роботі, наданій послугі, – відшкодувати вартість того, що одержано, за цінами, які існують на момент відшкодування.

Загальноприйнятим юридичним терміном повернення всього одержаного сторонами за недійсним правочином є реституція.

Позивачка поряд з вимогами про визнання недійсним договору купівлі-продажу від \_\_\_\_\_ р. за реєстром № \_\_\_\_\_, заявила вимоги про проведення подвійної реституції. Тому Третейський суд приходиться до висновку, що йому надані повноваження вирішити питання про правові наслідки недійсності договору купівлі-продажу від \_\_\_\_\_ р.

Позивачка за спірним договором купівлі-продажу одержала приміщення магазину непродовольчих товарів – приміщення \_\_\_\_\_ загальною площею 652,8 кв.м., № 2 поз. 1-8 загальною площею 68,4 кв.м., ганки літ. \_\_\_\_\_ на першому поверсі житлового будинку літ. \_\_\_\_\_ за адресою: \_\_\_\_\_, яке підлягає поверненню відповідачу.

Відповідач за спірним договором купівлі-продажу одержав прості векселі на суму \_\_\_\_\_ грн., які за його поясненнями, залишаються в його володінні. Відповідач підлягає зобов'язанню повернути одержані від позивачки прості векселі на суму \_\_\_\_\_ ( \_\_\_\_\_ ) грн.

Право власності на приміщення магазину непродовольчих товарів – приміщення № \_\_\_\_\_ загальною площею 652,8 кв.м., № \_\_\_\_\_ загальною площею 68,4 кв.м., ганки літ. \_\_\_\_\_ на першому поверсі житлового будинку літ. \_\_\_\_\_ за адресою: \_\_\_\_\_ належить відповідачу згідно договору купівлі-продажу, посвідченого \_\_\_\_\_ р. державним нотаріусом \_\_\_\_\_ дніпропетровської державної нотаріальної контори \_\_\_\_\_, за реєстром № \_\_\_\_\_ і підлягає реєстрації за ним у встановленому порядку згідно з вимогами Закону України „Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень” та Тимчасового положення про порядок державної реєстрації прав власності на нерухоме майно, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 07.02.2002 р. № 7/5, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 18.02.2002 р. за № 157/6445 (зі змінами і доповненнями).

Відповідно до абз.6 п. 48 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 03.03.2004 р. № 20/5, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 03.03.2004 р. за № 283/8882, з наступними змінами і доповненнями, у разі одержання рішення суду про визнання нотаріально посвідченого договору недійсним нотаріус робить про це відмітку на примірнику договору, який зберігається в його справах, долучивши до нього копію рішення суду, а також робить відмітку в реєстрі для реєстрації нотаріальних дій і, при можливості, на всіх інших примірниках договору. У зв'язку з цим рішення Третейського суду про визнання недійсним договору купівлі-продажу від \_\_\_\_\_ року, посвідченого приватним нотаріусом Дніпропетровського міського нотаріального округу \_\_\_\_\_, за реєстром № \_\_\_\_\_, підлягає доведенню до відома приватного нотаріуса Дніпропетровського міського нотаріального округу \_\_\_\_\_.

Згідно ч.1 ст.61 Регламенту у разі задоволення позову витрати по справі покладаються на відповідача. Позивачем згідно квитанції від \_\_\_\_\_.20\_\_ р. (а.с. \_\_\_\_ ) сплачено третейській

збір в розмірі \_\_\_\_\_ грн., що відповідає ст. 62 Регламенту. Третейській збір повністю покрив витрати по справі. Додаткові витрати не стягуються. При таких обставинах, сума третейського збору \_\_\_\_\_ грн. підлягає стягненню з відповідача на користь позивачки.

Керуючись ст.ст. 45, 46 Закону України „Про третейські суди”, ст. 17 Цивільного процесуального кодексу України, ст.ст. 20, 216, 229, 236, 659 Цивільного кодексу України, Законом України „Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень”, ст.ст. 6, 61, 100, 101 Регламенту Третейський суд

### ВИРІШИВ:

Позов задовольнити.

Визнати недійсним з моменту укладання договір купівлі-продажу магазину непродовольчих товарів – приміщення \_\_\_\_\_ загальною площею 652,8 кв.м., \_\_\_\_\_ загальною площею 68,4 кв.м., ганки літ. \_\_\_\_\_ на першому поверсі житлового будинку літ. \_\_\_\_\_ за адресою: \_\_\_\_\_, посвідчений \_\_\_\_\_ р. приватним нотаріусом Дніпропетровського міського нотаріального округу \_\_\_\_\_ за реєстром № \_\_\_\_\_.

Зобов'язати відповідача Товариство з обмеженою відповідальністю „\_\_\_\_\_” (код ЄДРПОУ \_\_\_\_\_, розташованого: м. \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, рахунок \_\_\_\_\_ в \_\_\_\_\_ м. \_\_\_\_\_, МФО \_\_\_\_\_) передати позивачці \_\_\_\_\_ (\_\_\_\_.\_\_\_\_.\_\_\_\_ р. народження), яка мешкає в м. \_\_\_\_\_ по вул. \_\_\_\_\_, буд. \_\_\_\_\_, кв. \_\_\_\_\_, постійного місця роботи не має (ідентифікаційний № \_\_\_\_\_) векселі прості, складені \_\_\_\_\_.20 року, векселедавець – \_\_\_\_\_, векселедержатель – Товариство з обмеженою відповідальністю „\_\_\_\_\_”, строк оплати – за пред'явленням, місце оплати – м. \_\_\_\_\_, № \_\_\_\_\_ на суму \_\_\_\_\_ (\_\_\_\_\_) грн. 00 коп., № \_\_\_\_\_ на суму \_\_\_\_\_ (\_\_\_\_\_) грн. 00 коп., № \_\_\_\_\_ на суму \_\_\_\_\_ (\_\_\_\_\_) грн. 00 коп., № \_\_\_\_\_ на суму \_\_\_\_\_ (\_\_\_\_\_) грн. 00 коп., № \_\_\_\_\_ на суму \_\_\_\_\_ (\_\_\_\_\_) грн. 00 коп.

Зобов'язати позивачку \_\_\_\_\_ (\_\_\_\_.\_\_\_\_.\_\_\_\_ р. народження), яка мешкає в м. \_\_\_\_\_ по вул. \_\_\_\_\_, буд. \_\_\_\_\_, кв. \_\_\_\_\_, постійного місця роботи не має (ідентифікаційний № \_\_\_\_\_) передати відповідачу Товариству з обмеженою відповідальністю „\_\_\_\_\_” (код ЄДРПОУ \_\_\_\_\_, розташоване: м. \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, рахунок \_\_\_\_\_ в \_\_\_\_\_ м. \_\_\_\_\_, МФО \_\_\_\_\_) магазин непродовольчих товарів – приміщення № \_\_\_\_\_ загальною площею 652,8 кв.м., \_\_\_\_\_ загальною площею 68,4 кв.м., ганки \_\_\_\_\_ на першому поверсі житлового будинку літ. \_\_\_\_\_ за адресою: м. \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, буд. \_\_\_\_\_.

Стягнути з відповідача Товариства з обмеженою відповідальністю „\_\_\_\_\_” (код ЄДРПОУ \_\_\_\_\_, розташованого: м. \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, рахунок \_\_\_\_\_ в \_\_\_\_\_ м. \_\_\_\_\_, МФО \_\_\_\_\_) на користь позивачки \_\_\_\_\_ (\_\_\_\_.\_\_\_\_.\_\_\_\_ р. народження), яка мешкає в м. \_\_\_\_\_ по вул. \_\_\_\_\_, буд. \_\_\_\_\_, кв. \_\_\_\_\_, постійного місця роботи не має (ідентифікаційний № \_\_\_\_\_) витрати по сплаті третейського збору в сумі \_\_\_\_\_ (\_\_\_\_\_) грн.

Рішення про визнання недійсним договору купівлі-продажу від \_\_.\_\_.20\_\_ року, посвідченого приватним нотаріусом Дніпропетровського міського нотаріального округу \_\_\_\_\_, за реєстром № \_\_\_\_\_, підлягає доведенню до відома приватного нотаріуса Дніпропетровського міського нотаріального округу \_\_\_\_\_.

Право власності на магазин непродовольчих товарів – приміщення \_\_\_\_\_ загальною площею 652,8 кв.м., \_\_\_\_\_ загальною площею 68,4 кв.м., ганки літ. \_\_\_\_\_ на першому поверсі житлового будинку літ. \_\_\_\_\_ за адресою: м. \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, буд. \_\_, підлягає реєстрації за відповідачем: Товариством з обмеженою відповідальністю „\_\_\_\_\_” (код ЄДРПОУ \_\_\_\_\_, розташоване: м. \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_).

Рішення набирає чинності з моменту його проголошення, є остаточним і оскарженню не підлягає.

Заява до компетентного суду про скасування рішення може бути подана відповідно до ст.51 Закону України „Про третейські суди” протягом трьох місяців з дня його прийняття.

**Голова Постійно діючого третейського  
суду – Директор Товарної біржі „УМТБ”**

\_\_\_\_\_.\_\_\_\_\_.